

Урош Петровић

Илустровала
Ана Григорјев

КРИСТАЛНА БАЈКА

Принцеза Макасарили је расла у планинском дворцу, окружена пажњом и изобиљем. На глави је носила блиставу круну од разиграних кристалних лептира.

Сви су се трудили око мале принцезе, а она ни око кога.

Како су сви покушавали да је одобровоље, на поклон су јој доносили оно чему се једино и радовала – скупоцене кристалне фигурице. Тако је сакупила предивну колекцију украса од кристала које су израдили највећи мајстори широм познатог света. Били су ту једнорог у дивљем галопу, столетно дрво повијено на ветру, месечев срп са девојчицом на љуљашци, лабудови страшно укрштених вратова, оковано срце у коцки леда и разни други призори снажне симболике и величанствене лепоте.

Као неко коме је одувек
угађано, Макасарили је развила
један проблем – који заправо
најчешће настаје услед хроничног
недостатка других проблема – постала је
прилично себична и напрасита.

Тако се једном, када јој на поклон нису донели фигурицу коју је очекивала, толико разбеснела да је читаву своју скупоцену колекцију кристалних фигура поразбијала у парампарчад! Тај рушилачки излив беса преживела је само њена круна и то игром случаја, зато што јој није била пред очима, већ на глави. Потом је растројена девојчица дуго клечала међу крхотинама и вриштала, бесна на све око себе, зачудо никада на себе.